

Yevmiye 13002

2015-02-22 22:04:43 +0200

Zihnimde gül A-.

Klavyem geldi. Çatır çutur sesler çıkararak yazıyorum, filmlerdeki klavye seslerine benziyor. Açık ofis için uygun olmayabilir ama akşamları geldiğimde seslerin kulağımda kaldığını ve elimin de o klavyeyi aradığını hissediyorum. İlk bilgisayarımın klavyesi sanırım böyleydi, o zamanlar şimdiki cins *membranlı* klavyeler çıkmamıştı, hepsi mekanikti. Onu hatırladı ellerim.

Ofisi taşıdık. Eve yakın bir tarafa. *Patron* olunca böyle imkanlarınız oluyor. Araba sürmekten ikrah derecesinde nefret ediyorum ve sabahları 20 dakikada işe yürümek iyi geliyor. Yolumun üstünde bir de mezarlık var.

Mezar taşlarını okuyarak işe git.

Eflatun'un Devlet'i ne kadar safça. Adamın uydurduğu *soylu yalan* bile safça. Yönetici sınıf mensuplarının ruhunda altın, koruyucu sınıf mensuplarının ruhunda gümüş, avamın ruhunda bronz olduğunu söylüyorsun ve onlar da buna kanıp yerlerinden memnun oluyorlar.

Eflatun bizim *çevrede* biraz fazla ciddiye alınıyor. Ben söylesem *saçmalama* denecek şeyler, altında onun imzası olunca *büyük hikmet* sayılıyor. İdelerin ne olduğu belirsiz, ona inanan başka her şeye inanabilir.

Felsefe denen mesele, dünya ve içindekiler hakkında *kurallı bir edebiyat* sayılabilir. Kuralların ne olduğunu *konuşmak* da mümkün ancak *serbest* değil, *ilhama* göre felsefe yapılmıyor. Felsefenin en azından *konuşulabilir* olması gerek. Üzerinde söz üretebileceğin konularda felsefe anlamlı.

Sözün konu edinemeyeceği meselelerde, ideler gibi, mağara gibi konularda ancak söyleyene *inanıyorsak* ikna oluruz. Bu da bir peygambere iman etmek gibi duruyor daha çok. Eflatun'un söyledikleri topu taca atmaya yönelik. İnsanın çemberi ve kareyi birbirinden nasıl ayırdığını sorunca *ideler* diye cevap veriyorsan, oradan pek fikir çıkmaz.

Çünkü böyle bir cevap, gerçek bir cevap değildir. *İnsan nasıl insan olur?* sorusuna *ruh sayesinde* demek gibi. Gerçek bir cevabı alıp, koparıp, inceleyip, tekrar yapıştırabilirsin. Belki %100 açıklamaz ama bunun gibi *bilinmeyene süpürme* yöntemi de kullanmaz. İkinci adımda *ideler yenir mi?* veya *ruh nedir?* diyorsun ve söz doğruluğunu hiçbir şekilde anlayamayacağımız şekilde ilerliyor. Onun için *oradan pek fikir çıkmaz*.